

Arrest

nr. 71 141 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 31 oktober 1976 te Obior (Delta State). U bent van Igbo origine. Nadat u uw middelbare school beëindigde verhuisde u in 2003-2004 naar Jos (Plateau State) waar u voor uw oom ging werken. U leerde uw partner (O.A.M.) kennen en jullie kregen samen drie kinderen. Jullie woonden echter niet samen omdat de ouders van (A.) niet wilden dat jullie zouden trouwen aangezien zij moslim zijn. U bent christen en u frequenteerde de 'Evangelical Church of West Africa' (ECWA) in Dutse-Uku (Plateau State). Op zondag 17 januari 2010 ging u naar de kerk. Tijdens de dienst kwam een jongere van de 'boys brigades' binnen. Hij sprak met een oudere man die vervolgens met de predikant ging praten. Daarop zette de predikant de dienst gehaast stop. Er kwamen moslimjongeren gewapend met onder andere machetes en stokken op de

kerk af. U slaagde erin te ontkomen zonder gewond te raken. Onderweg vertelde een jongen van de kerk u en uw vriend (E.) dat even verderop een vrouw gedood werd. Jullie gingen kijken. Toen jullie daar aankwamen zagen jullie een vrouw, mevrouw (Abu.) op de grond liggen en een groep moslim jongeren die rond haar stonden. Toen de jongeren jullie zagen renden ze weg. U herkende twee van hen, (Abdu.) en (B.). Toen jullie dichtbij kwamen ontdekten jullie dat mevrouw (Abu.) nog ademde. Jullie besloten haar zoon en haar familie op de hoogte te gaan brengen. Bij het huis van mevrouw (Abu.) aangekomen kregen jullie te horen dat haar zoon ook gewond was en dat hij naar het ziekenhuis gebracht werd. Jullie keerden terug naar mevrouw (Abu.) en brachten haar met een motorfiets naar het ECWA hospitaal in Jos. Toen jullie daar geld gevraagd werd voor de verzorging van mevrouw (Abu.) zeiden jullie dat jullie geen geld hadden en dat de predikant van de kerk jullie gestuurd had. Hierop contacteerde het hospitaal de predikant die zei dat hij niemand naar het hospitaal gestuurd had. Hierop werd de politie erbij geroepen. Jullie moesten een verklaring afleggen en de politie waarschuwde jullie dat als er iets met mevrouw (Abu.) zou gebeuren, jullie verantwoordelijk geacht zouden worden. Jullie hadden immers eerst de politie op de hoogte moeten brengen. Er ontstond een discussie of jullie al dan niet zelf mevrouw (Abu.) verwond hadden. De groep moslimjongeren, die ondertussen de ECWA in Dutse-Uku hadden afgebrand, kwamen naar het hospitaal. Ze dreigden ook het hospitaal af te branden. Terwijl de politie probeerde de situatie onder controle te krijgen, besloot u te gaan kijken hoe uw kinderen het stelden. Uw oom vertelde dat (A.) de kinderen was komen halen. Enkele jongeren hadden haar ouders immers gezegd dat ze u een dame hadden zien doden. De vader van (A.) verspreidde het gerucht dat u een dame vermoord had. U ging op zoek naar (A.) en de kinderen. Tijdens uw afwezigheid kwam de politie naar het huis. Ze zochten u. Bij uw terugkeer bracht uw oom u hiervan op de hoogte. U besloot weg te gaan. U ging naar de ECWA in Bukuru. U verbleef bij één van de leden van de kerk. De volgende dag begonnen de problemen echter ook in Bukuru. De man bij wie u logeerde betaalde uw reis naar Lagos. In Lagos verbleef u een tijdje bij uw neef. Via uw neef kwam u in contact met iemand die u wilde helpen. Op 27 maart 2010 verlieten jullie samen Nigeria. Jullie reisden naar Ghana en vervolgens naar Guinée. In Guinée ging je op 31 maart 2010 aan boord van een containerschip. Op 14 april 2010 kwam u in België aan. Op 15 april 2010 vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in Jos vervolgd werd door de politie omdat het gerucht ging dat u een dame vermoordde, een gerucht dat verspreid werd door de vader van de moeder van uw kinderen omdat hij u niet graag had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd.1 april 2011, hierna CGVS, pp.7, 11, 12).

Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande uw verblijf in Jos en meer bepaald in Dutse-Uku in Jos North Local Government Area van 2003-2004 tot januari 2010 totaal niet geloofwaardig zijn. Zo vermeldt de kopie van uw identiteitskaart van Nigeria die u voorlegde op het Commissariaat-generaal en die uitgegeven werd op 30 juni 2005, midden in de periode dat u beweerde in Jos gewoond te hebben, dat uw woonplaats in Ozomo Villa Ogbe Utu, Obior, Aniocha North Local Government Area is (zie kopie van dit document in het administratieve dossier). Toen u hiernaar gevraagd werd gaf u de weinig afdoende verklaring dat uw dorp een klein dorp is en dat "voor de dingen die jullie doen", jullie meestal terug naar huis gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Hiernaast was echter ook uw kennis van Jos en van de omgeving van Jos en van Dutse-Uku totaal ontoereikend voor iemand die beweert daar ongeveer zes jaar gewoond te hebben. Zo wist u niet wie het dorpshoofd was van Dutse-Uku (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U stelde dat de ECWA-kerk in Dutse-Uku gelegen is en dit in het centrum van het dorp, maar u was niet in staat te zeggen in welk deel van Dutse-Uku deze kerk precies gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U herkende Gindin-Atili niet als het deel van Dutse-uku waar de kerk gelegen is en waar overigens de door u aangehaalde rellen tussen moslims en christenen ontstonden op 17 januari 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en documentatie in het administratieve dossier). U vertelde dat de moslims op sommige plaatsen in de meerderheid zijn, maar u slaagde er niet in te verduidelijken waar in de omgeving moslims wonen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U kende geen enkel dorp in de nabijheid van Dutse-Uku bij naam (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U herkende Alikazaure, Gangare, Abba Nashehu, Angwan Rogo en Rikkos niet als plaatsen in Jos North Local Government Area (zie gehoorverslag CGVS, p.6, de lijst welke als bijlage bij het gehoorverslag zit en documentatie in het administratieve dossier). U noemde onder andere Jawara, Birom en Bukuru als area's binnen Jos North Local Government Area, waar u beweerde al die jaren gewoond te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U situeerde Bukuru verkeerd in Jos North (zie gehoorverslag CGVS, p.4, nota's van de asielzoeker - welke als bijlage bij het gehoorverslag zitten en documentatie in het administratieve dossier). U stelde bovendien

verkeerdelijk dat Dutse-Uku en Bukuru buurdorpen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en documentatie in het administratieve dossier). Uit de beschikbare informatie blijkt dat Jawara (in tegenstelling tot Jarawa) en Birom geen plaatsnamen zijn in Jos North maar dat het namen zijn van etnische groepen die in Jos wonen (zie documentatie in het administratieve dossier). U kende de postcode van Jos North niet en beweerde onterecht dat er geen postcodes zijn in Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p.13 en documentatie in het administratieve dossier). U was niet in staat te zeggen hoeveel 'Local Government Area's' er precies zijn in Jos (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U vertelde dat er geen Local Government chairman meer is in Jos North sinds de problemen maar u slaagde er echter ook niet in te zeggen wie voordien de Local Government Chairman was (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

U kende geen enkel dorp in de omgeving van de stad Jos bij naam toen u expliciet hiernaar gevraagd werd (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U herkende Sarkin Mangun, Sabon Layi en Massalacin Jumaa niet als dorpen nabij Jos, hetgeen des te bedenkelijk is daar het geweld waar u gewag van maakte en dat op 17 januari 2010 begon in Dutse-Uku, zich de daaropvolgende dagen uitbreidde naar onder andere deze dorpen (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en bijlage en documentatie in het administratieve dossier). U kon geen enkele wijk van de stad Jos opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U noemde het Jos University Teaching Hospital als ziekenhuis in Jos, maar slaagde er niet in te verduidelijken waar in Jos dat ziekenhuis zich situeert (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U bevestigde dat er een universiteit is in Jos, maar slaagde er wederom niet in te zeggen waar en in welke wijk deze universiteit gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Naast de Birum, de Hausa, de Fulani, de Igbo en de Yoruba kon u geen enkele andere etnie uit Jos opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, pp.9-10).

Aangezien u verklaarde meer dan zes jaar in Dutse-Uku, Jos North LGA gewoond te hebben, mag redelijkerwijs wel van u verwacht worden dat u een grondige kennis hebt van Dutse-Uku, Jos North en omstreken. Dit was duidelijk niet het geval.

Daar uw verklaringen betreffende uw verblijf in Jos en in Dutse-Uku niet geloofwaardig zijn, kan bij gevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan de verklaringen die u aflegde met betrekking tot de vervolging waar u beweerde in Jos het slachtoffer van te zijn geweest.

Zoals uit bovenstaande conclusies blijkt, slaagde u er niet in een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken een kopie van uw **identiteitskaart** van Nigeria (met nummer 0707863755) voor. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit op zich niet meteen in twijfel getrokken wordt.

U was verder niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker duidt, naast de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, aan als tegenpartij: "De **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Binnenlandse Zaken".

2.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid. Derhalve kan de Belgische Staat noch de minister als verwerende partij worden aangeduid. Verzoeker maakt evenmin duidelijk waarom dit *in casu* wel het geval zou zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker zet in een eerste middel in eerste instantie uiteen dat hij zich rechtstreeks kan beroepen op de grondrechten die voortvloeien uit de rechtspraak van het EHJ en de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten, alsmede dat het recht van verdediging en het recht op een beroep in volle rechtsmacht grondrechten zijn die worden gewaarborgd door het gemeenschapsrecht. In tweede instantie stelt hij dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volle rechtsmacht moet beschikken en geeft hij een uiteenzetting omtrent het begrip ‘volle rechtsmacht’ onder verwijzing naar artikel 6 EVRM en de rechtspraak van het EHRM. In derde instantie meent verzoeker dat de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet voldoet en dat “deze bepalingen” in strijd zijn met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker stelt in dit kader voor de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het EHJ: *“Dienen de lidstaten te voorzien in een beroep bij een administratief rechtscollege inzake de materie van de Kwalificatierichtlijn 2004/83 en houdt art.47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie of het algemeen rechtsbeginsel recht op verdediging en recht op een beroep met volle rechtsmacht in dat deze administratieve rechtscolleges over een eigen onderzoeksbevoegdheid te beschikken die hen toelaat tot op de dag van de eindbeslissing onderzoek te verrichten naar alle relevante feiten, die nuttig zijn om de zaak te beoordelen”* en *“Dienen de lidstaten te voorzien in een beroep bij een administratief rechtscollege inzake de materie van de Kwalificatierichtlijn 2004/83 en houdt art.47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie of het algemeen rechtsbeginsel recht op verdediging en recht op een beroep met volle rechtsmacht in dat eenieder het recht heeft om schriftelijk te antwoorden op de antwoordbesluiten van de Lidstaat”*.

3.1.2. Daargelaten de vraag naar de ontvankelijkheid van het middel, gezien verzoeker enerzijds nalaat te preciseren welke wettelijke bepalingen mogelijkerwijze in strijd zouden kunnen zijn met de door hem aangehaalde beginselen en het middel anderzijds een loutere wetskritiek inhoudt en geen betrekking heeft op de concrete weigeringsmotieven die de bestreden beslissing dragen, wordt vastgesteld dat krachtens artikel 267, derde lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de nationale rechterlijke instantie slechts gehouden is het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken uitspraak te doen over een prejudiciële vraag indien haar beslissingen *“volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep”*. Dit laatste omvat ook de rechterlijke beslissingen waartegen een cassatieberoep kan worden ingesteld (HvJ 16 december 2008, Cartesio, nr. C-210/06, r.o. 76-79; HvJ 4 juni 2002, Lyckeskog, nr. C-99/00, r.o. 16-17). Daar de uitspraken van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/67 van de vreemdelingenwet vatbaar zijn voor het cassatieberoep voorzien bij artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is de Raad bijgevolg niet gehouden om de voorgestelde prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

3.2.1. Verzoeker vraagt tevens de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het EHJ: *“Voldoet een termijn van vijftien dagen om een beroep bedoeld in artikel 39 van Procedurerichtlijn 2005/85 aan de vereisten van effectiviteit zoals vastgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie”*.

3.2.2. Daargelaten het sub 3.1.2. gestelde, mist de door verzoeker zonder enige motivering voorgestelde prejudiciële vraag juridische grondslag aangezien de in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet bedoelde beroepen overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

3.3.1 Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij verwijst naar en citeert uit de *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims* van UNHCR van 16 december 1998 en stelt dat hij, rekening houdend met de feitelijke en persoonlijke omstandigheden van zijn zaak, door middel van een coherent en duidelijk verhaal heeft aangetoond dat hij zal worden vervolgd indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst, minstens dat een verder verblijf er ondraaglijk zal zijn. Minstens dient het voordeel van de twijfel te worden toegepast conform paragraaf 203 van het *“voornoemde Handboek”* van UNHCR. De bestreden beslissing weerlegt het relaas niet zodat dit als waarheidsgetrouw moet worden aanzien en hij aannemelijk maakt dat hij zal worden vervolgd. Verzoeker stelt dat *“wat de reden ook mag zijn van zijn veroordeling, het vaststaat dat verzoeker bij zijn terugkeer naar Nigeria zal worden opgesloten voor een zeer lange tijd in mensonterende omstandigheden”*. Dit zou moeten volstaan om aan hem de subsidiaire bescherming te verlenen. Verzoeker meent dat *“een ongelooftwaardigheid betreffende zijn verblijf in Jos (voor zover*

zulks bewezen zou zijn) onmogelijk automatisch uitsluit dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming". Dit blijft een open vraag en zodat de commissaris-generaal een beoordelingsfout maakte.

3.3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.3.3. Verzoeker gaat in onderhavig verzoekschrift volledig voorbij aan de concrete en omstandige vaststellingen in de bestreden beslissing (zie sub 1). Hij onderneemt niet de minste poging om de omstandige motivering ten grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen en laat deze volledig ongemoeid.

Gelet op de gedane vaststellingen waaruit blijkt dat (i) de adresgegevens op verzoekers identiteitskaart, uitgegeven op 30 juni 2005, niet kunnen worden gerijmd met zijn beweerde verblijf in Jos van 2003-2004 tot 2010 en verzoeker hiervoor geen afdoende verklaring gaf; (ii) verzoekers kennis van Jos en van de omgeving van Jos en van Dutse-Uku totaal ontoereikend is voor iemand die beweert daar ongeveer zes jaar te hebben gewoond, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Jos en in Dutse-Uku. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas, dat zich aldaar zou hebben afgespeeld.

Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar deze door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.4. Gelet op de sub 3.3.3. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zowel zijn beweerde afkomst van en verblijf te Jos als het door hem aangevoerde asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.3.5. Verzoekers tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS